

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118377727
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6118377727.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Róberta Foltána, vo veci žalobkyne: Atalon, s.r.o., Pri Starom letisku 1, Bratislava, IČO: 43 946 585, zastúpenej: LEGAL CARTEL s.r.o., Na Hrebienku 5433/40, Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 677 175, proti žalovanej: Panta Rhei, s.r.o., Kúpeľná 2, Veľký Meder, IČO: 31 443 923, zastúpenej: PRO iURE - advokátska kancelária, s. r. o., Zámocká 32, Bratislava, IČO: 36 869 830, o zaplatenie 1.540 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 3. októbra 2019 č. k. 19Cb/8/2019-85, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu o 1.540 eur s 8 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.500 eur od 11.7.2018 do zaplatenia zamietol, II. žalovanej priznal nárok voči žalobkyňi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 2 písm. a/, § 13 ods. 1, 2, § 56 ods. 1, § 66 ods. 6, § 134, § 261 ods. 1, § 263 ods. 1, § 566 ods. 1, § 567 ods. 1 a 2, § 571 ods. 2, § 576 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“).

Vecne dôvodil, že v predmetnom konaní sa žalobkyňa domáhala zaplatenia istiny 1.540 eur s príslušenstvom s poukazom na mandátnu zmluvu o poskytovaní služby - Chief digital officer, uzavretú medzi žalobkyňou ako mandatárom a žalovanou, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala platiť žalobkyňi mesačnú odmenu 2.500 eur bez DPH, pričom žalovaná listom z 13.6.2018 vypovedala predmetnú zmluvu bez uvedenia dôvodu. Žalovaná však žalobkyňi nezaplatila odmenu za činnosť, ktorú v zmysle mandátnej zmluvy pre ňu žalobkyňa vykonala v období od 1.6.2018 do 18.6.2018 (nezaplatila faktúru na sumu 1.500 eur vrátane DPH).

Žalovaná v konaní spochybnila platnosť mandátnej zmluvy s odôvodnením, že nebolo jasné, či zmluva obsahuje určitú obchodnú záležitosť, tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka.

V konaní bolo preukázané, že dňa 29.2.2016 žalobkyňa ako mandatár a žalovaná ako mandant uzavreli mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb - Chief digital officer - digitálny manažér. Listom z 13.6.2018 žalovaná vypovedala zmluvu bez uvedenia dôvodu a žalobkyňa následne žalovanej vystavila faktúru č. OF20180189 z 3.7.2018 na sumu 1.500 eur s DPH. Uvedenú faktúru žalovaná nezaplatila.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu mandátnej zmluvy v zmysle § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka. Predmetom mandátnej zmluvy je na jednej strane záväzok mandatára, že pre mandanta na jeho účet zriadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť

uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a na strane druhej záväzkom mandanta zaplatiť mu za to odplatu. Mandatár je však povinný činnosť vykonávať s odbornou starostlivosťou (§ 567 ods. 1 Obchodného zákonníka), podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami (§ 567 ods. 2 Obchodného zákonníka). Z uvedeného potom plynie, že účelom mandátnej zmluvy je umožniť mandantovi využívať vo svoj prospech profesionálne schopnosti a skúsenosti mandatára, ktorými mandant zväčša nedisponuje. S názorom žalovanej, že predmet zmluvy obsahovo nenapĺňal pojem „obchodná záležitosť“ sa súd prvej inštancie nestotožnil.

Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno. V konaní okrem výsluchu konateľa, prostredníctvom ktorého mala činnosť vykonávať, iné dôkazy nenavrhol. Navyše na pojednávanie sa konateľ nedostavil a svoju neúčast' neospravedlnil. Súd prvej inštancie s poukazom na kontradiktórny charakter civilného sporového konania ďalšie dokazovanie nevykonával, nakoľko nebolo úlohou súdu a ani žalovanej navrhovať vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdení protistrany. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tvrdenie žalobkyne o riadne vykonávaní činnosti pre žalovanú v konaní nebolo preukázané.

V zmysle ustanovenia § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka ako aj v čl. 9 ods. 9.1 mandátnej zmluvy žalobkyňa vznikne nárok na odplatu v okamihu, keď ako mandatár riadne vykonala činnosť, na ktorú bol povinná. Žalobkyňa si žalobou uplatnila nárok na odplatu za časť posledného kalendárneho mesiaca trvania mandátnej zmluvy (od 1.6.2018 do 18.6.2018), keď prevzala výpoveď, ktorá mala v zmysle čl. 8 ods. 8.2 zmluvy okamžitý účinok. Vzhľadom na to, že v konaní nevyplývalo, že by žalobkyňa v uvedenom období pre žalovanú vôbec nejakú činnosť vykonala, nemohol jej preto ani vzniknúť nárok na odplatu podľa čl. 9 ods. 9.1 mandátnej zmluvy. Súd prvej inštancie preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), vecne úspechom žalovanej v konaní v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, e/ CSP. Odmietnutie výsluchu konateľa považuje za nesprávny postup. Podľa jej názoru súd jednoznačne pochybil, keď zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie bolo prípustné. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Žalobkyňa ako dôkaz navrhla výsluch strany sporu (výsluch konateľa) vo svojom vyjadrení z 30.1.2019, teda ešte pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania. Žalobkyňa výsluch navrhla najmä za účelom preukázania výkonu práce pre žalovanú (v akom rozsahu bola vykonaná a komu bol výsledok práce odovzdaný). V zmysle článku 7 bod 7.7 mandátnej zmluvy mandatár bude činnosť podľa tejto zmluvy vykonávať výlučne prostredníctvom osoby Michala Varholého, teda konateľa žalobkyne a nie je oprávnený ju vykonávať prostredníctvom inej osoby. Akékoľvek ďalšie navrhovanie dôkazu by nebolo účelné, nakoľko žalovaná od počiatku tvrdila a namietala výkon a odovzdanie akejkoľvek činnosti z jeho strany. Žalobkyňa vykonávala činnosť pre žalovanú výlučne prostredníctvom konateľa, preto jedine jeho výsluch mohol objasniť, akú činnosť a v akom rozsahu žalobkyňa vykonala pre žalovanú a komu výsledky svojej činnosti skutočne odovzdala.

3. Žalovaná navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie pokladá za spravodlivé. Uviedla, že odmietnutie vykonania výsluchu žalobkyne (konateľa žalobkyne) súdom prvej inštancie považuje sa správne. Žalobkyňa, resp. jej konateľ sa bez ospravedlniteľného dôvodu nedostavil na pojednávanie, právny zástupca nevedel súdu vysvetliť, aké skutočnosti mu zabránili v účasti na pojednávaní. Taktiež nevedel poskytnúť vysvetlenie, za akú činnosť si žalobkyňa nárokuje odmenu a komu výsledky jeho činnosti konateľ odovzdal. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia. V žalobe absentuje elementárne tvrdenie žalobkyne, že ňou bola vykonaná určitá činnosť, za ktorú žalobkyne patrí v zmysle mandátnej zmluvy odplata. Žalobkyňa v konaní neuviedla konkrétnu činnosť, ktorú pre žalovanú mala vykonať. Uvedenú skutočnosť žalovaná namietala už v podanom odpore a žalobkyňa napriek tomu nepredložila žiadne dôkazy o výsledkoch jej činnosti.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila

zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým žalobu zamietol, na názore o neunesení dôkazného bremena o vykonaní dohodnutej činnosti žalobkyňou pre žalovanú v rozhodnom čase od 1.6.2018 do 18.6.2018, v zmysle medzi nimi uzavretej mandátnej zmluvy.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že v konaní bola sporná skutočnosť vykonania dohodnutej činnosti žalobkyňou pre žalovanú, keď všeobecné tvrdenie žalobkyne v žalobe, resp. v návrhu na vydanie platobného rozkazu, bolo spochybnené žalovanou hneď v odpore proti platobnému rozkazu. Žalovaná namietala, že žalobkyňa žiadnu činnosť od 1.6.2018 do 18.6.2018 nevykonala. Následne žalobkyňa navrhla len vykonanie dokazovania výsluchom konateľa žalobkyne bez toho, aby svoje skutkové tvrdenia v tomto smere doplnila (napr. v čom táto činnosť mala spočívať a komu výsledky činnosti boli odovzdané). Konateľ žalobkyne sa na nariadené pojednávanie nedostavil, dôvod neprítomnosti právny zástupca vysvetliť nevedel (viď zápisnica z pojednávania z 3.10.2019).

7. Podľa § 187 ods. 1 a 2 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

8. Podľa § 195 ods. 1 CSP na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak; ustanovenie § 150 ods. 2 tým nie je dotknuté.

9. Dokazovanie v sporovom konaní slúži na zistenie toho, čo strany tvrdili, teda súd je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán. Na preukázanie svojich tvrdení strany konania navrhujú dôkazy, výber ktorých je výlučne na súde (§ 185 ods. 1 CSP). Strana má teda povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť, povinnosť vyjadrovať sa k veci i k dôkazom a tieto úkony môže vykonávať aj prostredníctvom svojho zástupcu. Výsluch strany ako dôkaz je potom nevyhnutné odlišovať od prednesu strany a súd na návrh nariadi tento dôkazný prostriedok iba vtedy, ak sa týmto výsluchom majú preukázať už tvrdené skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo (§ 195 ods. 1 CSP).

10. V civilnom sporovom konaní podľa ustanovení CSP je výsluch strany iba podporným dôkazom (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, str. 53). Povinnosť uskutočniť verejné vypočutie (výsluch) nie je absolútna (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Hakanssonand Sturesson v. Švédsko). Sú prípady, v ktorých sa výsluch nevyžaduje, teda ak sporné fakty nevyhnutne nevyžadujú vypočutie a súd môže spravodlivo, rozumne a dôvodne vec rozhodnúť na základe iných dôkazov (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 156/2018, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Döry v. Švédsko, Pursihejmo v. Fínsko, Lundevall v. Švédsko).

11. Výsluch strany sporu slúži na objasnenie, resp. preukázanie tvrdených skutočností, ktoré v konaní vyšli najavo, ale len za podmienky, že ich nie je možné preukázať inak - napr. výsluchom svedka alebo listinou.

12. Žalobkyňa ani v rámci odvolania neuviedla, aké konkrétne tvrdené skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, nebolo možné preukázať inak, len výsluchom žalobkyne (teda konateľom žalobkyne). Súčasne je potrebné doplniť, že v danej veci navyše absentovali i konkrétne skutkové tvrdenia žalobkyne vo vzťahu ku tvrdenej (nie je zrejmé akej) vykonanej činnosti žalobkyne v prospech žalovanej. Výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré tu absentovali a nie, že by tieto vyšli najavo, by mohol súd na návrh nariadiť len vtedy, ak uvedené skutočnosti by nemohli byť preukázané inak, čo v posudzovanej veci nebolo splnené (nie je ani zrejmé, prečo by táto skutočnosť nemohla byť preukázaná inak).

13. So zreteľom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý namietala žalobkyňa v odvolaní, nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne (s týmto postupom sa i náležite vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia v odseku 9). Navyše je potrebné dodať, že konateľ žalobkyne sa na pojednávanie ani nedostavil, hoci jeho výsluch bol navrhovaný, preto nie je zrejmé, akým spôsobom mal byť tento výsluch realizovaný.

14. Výsluch účastníka konania je iba jedným z dôkazných prostriedkov. Nevykonanie dôkazu výsluchom strany nie je postupom, ktorým súd odňal strane možnosť konať pred súdom (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 96/99).

15. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobkyne neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalobkyne z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

16. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolaním nespochybneného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnej žalovanej priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalovaná), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalobkyňa).

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.